

Most
k lepšímu
životu

PONS 21
n n n

**Hledáme
tisíc
Marií**

Inzerční příloha Katolického týdeníku 18/2019

30. dubna – 6. května 2019

Děkujeme za vaše milosrdenství a vytrvalost!

Už 551 dětí bude ve školním roce 2019/2020 díky vaší štědrosti navštěvovat školu v Mansapuru! Z úvěru na její stavbu je třeba doplatit ještě 1,5 milionu korun. Snímky a texty v příloze PONS 21

Sbírka Hledáme tisíc Marií stále pokračuje!

Také letos přicházíme, milí čtenáři, s naší sbírkou a já prosím P. Marii, aby zvláště v těch, kdo nosí její jméno, znovu otevřela proud štědrosti, tak jako v minulých letech.

Nevim, jak v té velké záplavě potřeb a proseb, které Katolický týdeník otiskuje, zařídít, aby vás ta naše upoutala natolik, že budete ochotni přispět. Když je čtu, tak cítím, že každá je důležitá a potřebná.

Pomoz nám prosím, naše milá Paní, postavit z trosek zas krásný chrám – ten první z kamene, ten druhý v srdcích – tak, jak si přeje Tvůj Syn – Král.

Děkuji vám všem.
P. JOSEF SUCHÁR,
neratovský farář

Pozvedám svůj hlas a prosím – přispějte nám.

Jsem hlasem dětí toužících po vzdělání.

Jsem hlasem rodičů toužících po změně pro své děti.

Jsem hlasem sester, které se obětují v každodenní službě.

Jsem hlasem biskupa a kněží, kteří takto ukazují lidem Boha.

Jsem hlasem jejich naděje.

Chtěli byste být svými dobrodinci?

Takovou záludnou otázku jsem si přečetl v nějakém dotazníku a dosud jsem si na ni neodpověděl.

Může se odpovídat pouze ano – ne a já jsem si ještě neujasn timer, jak na tom vlastně jsem.

Aby škola byla jejich

To v Mansapuru mají jasno. Dobrodinci nejvyššího stupně jsou všechny „Marie“ z ČR, které přispěly nebo přispějí na splacení úvěru na školu. Aby nikde nedlužili a škola byla skuteč-

ně jejich. Jsou to prostí lidé a ve věcech chtějí mít prostě pořádek. A k tomu patří i vyřízení poděkování všem dobrodincům – Deu borem korum! Tak totiž poděkování zní v jejich řeči konkani.

Deu borem korum!

Ostatní se dozvíte z následujícího čtení, a tak už snad jen zbývá vyjádřit naději, že se najde dostatek lidí, kteří na otázky dobročinnosti odpovídají „ano“ a potvrzují to i reálnými skutky.

Děkujeme!

ANTONÍN
NEKVINDA
Předseda Výkonné
rady PONS 21

V podpoře indických přátel chceme pokračovat

Oba kostely prošly v roce 2018 opravami. Jak se vám líbí? Vlevo je ten mansapurský, vpravo pak kostel v Neratově.

P. JOSEF SUCHÁR, farář v Neratově a jeden ze zakladatelů sdružení PONS 21, prožil turbulentní rok. Přesto přichází s dalšími plány a nápady.

jsme přišli, byla oslava. To je prostě Indie.

V kostele sv. Josefa v Mansapuru je nový kněz. Jak na vás působil? Velmi mile nás překvapil svou vstřícností a zájmem o nás. Představte si ale, že má na faře 5 chlapců, které mu svěřili jejich rodiče, aby se o ně staral, aby mohli chodit do naší školy. Jsou to zemědělci – musejí brzo ráno na pole a neměli by na chlapce čas. Ale pozor – ti rodiče jsou muslimové a hinduisté. To je ekumena!

Co byste rád přenesl z Mansapuru do Neratova?

Nic. Mansapur je krásný tým, že je, kde je. Neratov je Neratovem. Nechci nic přenášet. Jen bych měl rád možnost zajet tam se svými přáteli, abych se mohl podělit o krásu tohoto místa i přátelství těch nádherných lidí.

P. Josef Suchár v Indii.

Konec minulého roku byl pro vás vcelku náročný. Prožil jste oslavy kulatých narozenin, cestu do Indie, redaktor KT Tomáš Kutl s vámi připravil kniž-

ní rozhovor, dokončil jste náročné rekonstrukce věží neratovského kostela. Jste rád, že je rok 2019? Jsem. Jenže nic neskončilo. Všechny projekty i události mají svůj další život a my neseme odpovědnost, jaké ovoce ponесou. A do toho projekty a události tohoto roku, no čeká nás pěkný hukot. Jsme přece v Neratově – na místě zázraků...

Když Pán Bůh dopřeje, třeba se letos dokončí sbírka na dofinancování stavby školy. Co bude dál? Plánů je spousta a určitě budeme v podpoře našich indických přátel pokračovat. Nabízí se vybudování školky, a tím možnost zvýšení počtu žáků ve škole, budování zdrojů pitné vody pro vytípané obce, budování rezervuárů na vodu pro farmy, vybudování ubytovny pro dojíždějící žáky – a to není rozhodně všechno. Bůh nám něco zajímavého jistě vybere.

„Myslím, že žádnému knězi u nás na oslavě jeho narozenin netancovalo tolik krásných dívek, chlapců a dětí," říká P. Josef Suchár.

Víte, že...?
... národním ovocem Indie je mango. Národním ptákem je páv, který byl zpočátku chován k jídlu.

Náš jeden den v Mansapuru

Probudili jsme se do na zdejší poměry chladného rána – teploměr ukazoval 20 stupňů Celsia – a hned jsme pospíchali na ranní mši do zdejšího kostela sv. Josefa. Bohoslužby jsme se účastnili společně s místními muži, ženami i několika žáky naší školy. Poté nás nový místní farář Fr. Albert D'Souza pozval na šálek čaje na svou faru, kde jsme si během rozhovoru velice porozuměli. Současně jsme přijali pozvání na večerní pobožnost u kříže na prostranství uprostřed vesnice.

Po snídani u řádových sester jsme se vydali ke škole, kde už bylo vidět hemžení školních autobusů a motorek svázejících žáky z širokého okolí k pravidelnému vyučování. Tento den však výuce předcházelo naše slavnostní uvítání s následným programem.

Pět set dětí v místnosti

Prošli jsme špalírem dětí do společenské místnosti, která se během chvíle zaplnila dětmi i jejich učitelkami a dalšími diváky z řad rodičů. Děti pro nás měly připravenou sérii představení složených z nejrušnějších tanečních čísel.

Teplota i hlasitý projev téměř pěti set dětí v místnosti začaly rychle nabírat na intenzitě a udržet v takových podmínkách plnou pozornost bylo téměř nemožné. Pro učitelky bylo s postupem času zase stále náročnější přimět děti k relativnímu klidu a poslušnosti, a to přes používání výrazných přesvědčovacích metod, které zahrnovaly i použití bambusových proutků. Celá prezentace se také neobešla bez technických problémů, protože reprodukce hudby probíhala pomocí mobilních telefonů použitých do mikrofonu. Některá taneční

Před školou v Mansapuru je pořádně živo. Však tam také čeká na 500 dětí!

vystoupení se tak ocitla bez hudebního doprovodu, což ale děti nijak nezaschočilo a tancovaly ve své dále. Tímto způsobem byl vyplněn celý dopolední čas a po skončení kulturního programu měli žáci obědovou přestávku, kdy si posedali na zem po stinných chodbách a snědli svůj skromný oběd, donesený z domova. Po jídle se všichni rozešli do svých tříd a začalo vyučování. Ve škole se rozhostil klid a my jsme mohli navštívit jednotlivé třídy a pozorovat, jak probíhá výuka.

Co se změnilo?

Poté jsme si šli prohlédnout vesnici a podívat se, co se od naší minulé návštěvy změnilo. Vlídne a laskavé přijetí místních obyvatel, jichž mnoho už známe, ale naštěstí zůstalo stejné. Při každé návštěvě nás překvapí a zaskočí, že i přes zjevnou chudobu a bídu vypadají místní spokojeně a na nic si nestěžují.

Pozvání na večerní pobožnost jsme nemohli odmítnout, a tak jsme spěchali do centra vesnice, kde se měla odehrát. Pro Evropana by mohlo být zarážející, že ačkoli ji pořádá otec Albert, římskokatolický kněz, účastnili se jí nejen křesťané, ale i ostatní obyvatelé vesnice vyznávající odlišná náboženství. Lidé se usadili na zemi, nám poskytli plastové židle, a za naprosté tmy začala pobožnost v místním dialektu. I když jsme nerozuměli místnímu jazyku a průběh pobožnosti se odehrával na pozadí dalšího života

vesnice, kdy okolo nás běhali psi a jezdily motocykly, byla účast na ní jedinečným zážitkem. Na závěr nám otec Albert anglicky poděkoval za návštěvu a vděčnost vyjádřil zejména všem dárcům z České republiky, díky nimž byla zdejší škola postavena a slouží k rozvoji vzdělání dětí z celého širokého okolí.

Odlisný život

Po pobožnosti jsme povečeřeli společně s P. Albertem u něj na faře, kde jsme se z jeho vyprávění mnohé dozvěděli, například to, že již v Austrálii, kde dříve působil, kladl velký význam

na vzdělávání mladých. Proto také mimo jiné na faře ubytoval pět chudých chlapců, kteří mají to štěstí chodit do školy a získat vzdělání, a tím větší šanci na slušný život.

Do postele jsme se dostali až pozdě v noci, ale ten jeden den v Mansapuru nám opět připomněl, jak moc odlišný život žijeme my a naše děti a přesto jsme pořád nespokojení, trápíme se maličkostmi a neuvědomujeme si, co všechno máme.

Proto bychom se měli zamyslet, kde je potřeba pomoci, protože můžeme.

KAREL KRATOCHVIL,
člen správní rady PONS 21

Karel Kratochvil v Indii.

Místní farář P. Albert D'Souza s několika žáky.

Víte, že...?
... kastovní systém byl zrušen zákonem v roce 1950, tři roky po vzniku nové Indie. V praxi ale stále přetrvává.

Pojďte si s námi prohlédnout školu v Mansapuru ...

Nejlepší by bylo, kdyby každý čtenář KT mohl prožít jeden den v naší škole. Vidět školu na vlastní oči, slyšet přestávkový řev na vlastní uši, cítit energii a chuť do života od nejmenších po zaměstnance. Vše by bylo rázem snadnější a dosažitelnější. Bohužel těch 8 000 vzdušných kilometrů je vcelku velká bariéra na uskutečnění takové přání, a tak se s vámi dělíme alespoň touto formou o část toho, co jsme mohli vidět na vlastní oči, slyšet, cítit...

Že by lavička budoucích studentů teologie a misionářů v ČR?

Naši studenti evidentně nejsou bojácní a preferují netradiční způsoby dovážení do školy – tedy z našeho pohledu.

Čekání na nástup před školou a na některé opozdilce za školou.

Konečně se vyučuje, až z paní učitelky pot líje...

Příprava paní učitelky na příští hodinu je – až na skladbu učebních pomůcek – jako v našich školách.

... a stovky žáků, kteří v ní díky vám studují

Na vše dohlíží sestra ředitelka Claire, která o finance pečuje stejně pečlivě jako o své křeslo.

A po obědě tělocvik v přírodní tělocvičně – bez zbytečného zdržování s převlékáním.

Příčinou prostocviků je paní učitelka, kterou jsme raději poslouchali taky, protože jsme v letadle chtěli vydržet sedět.

A konečně je čas oběda – z domu přineseného a na široké školní chodbě rozprostřeného.

To už není tělocvik, ale prostocvik na uklidnění žáků při společném programu v hale školy.

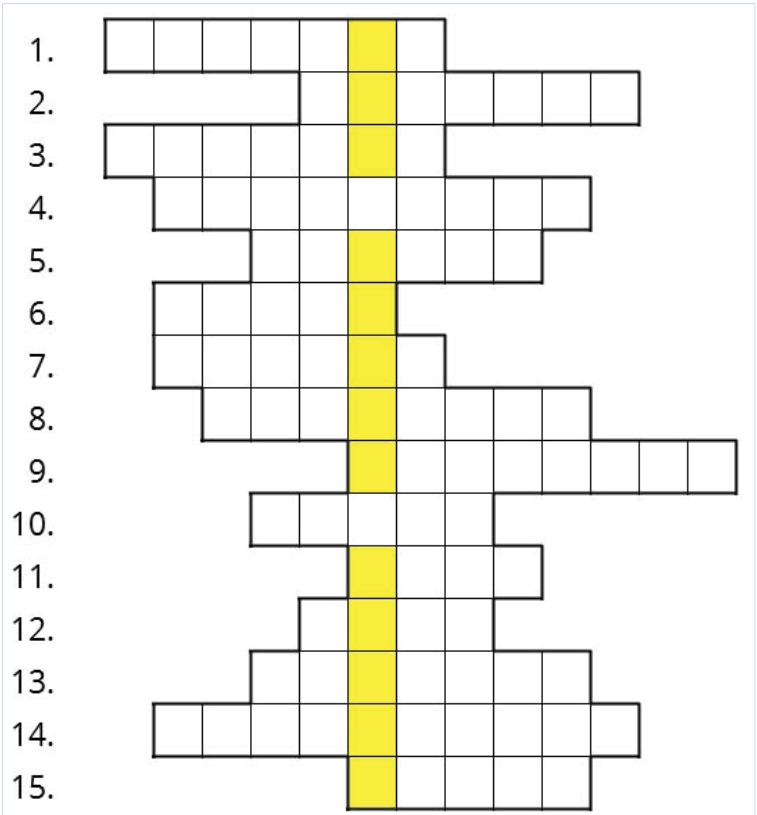
Tato část žáků je tak pozorná proto, že jim právě vepředu tancují jejich spolužačky a do toho se vlíná delegace z PONS 21.

Setkal jsem se s postiženým chlapcem, ...

Indii s námi navštívil i JIŘÍ HERYNEK. Náročnou cestu zvládl i přesto, že je od dětství hendikepovaný.

Minulý rok v listopadu jste poprvé v životě navštívil Indii. Co se vám dnes při vzpomínce na ni nejdříve vybaví?
Výrazné a radostné pohledy dětí, vesnice a vesničané, jejich pokorný přístup k životu... Na Indii vzpomínám

prakticky neustále – ten diametrální rozdíl životních podmínek u nás a v Indii. Každodenní situace ve mně vyvolávají vzpomínky na dny a příběhy mezi obyčejnými lidmi, na chudé vesnice, prostě školičky. Často jsme Bohu projevovali vděčnost za to, kde jsme se narodili. A stejně často si kladu otázku, kde na to ti lidé berou sílu... Oproti tomu se mi vybavují obrazy, které jsou nadějí a povzbuzením – neskutečně pracovitě sestry a kněží, kteří se snaží potřebným lidem pomoci. Především pak lidem nejchudším a převážně negramotným. A moc rád vzpomínám na dvě osobnosti, které jsou pro indické přátele nadějí na

- Legenda**

 - 1. jeden z místních jazyků
 - 2. sídlo místního arcibiskupa
 - 3. indické lidové „taxi“
 - 4. nové sídlo biskupa Machada
 - 5. jméno faráře v Mansapuru
 - 6. na které straně jezdí v Indii auta
 - 7. křestní jméno ředitelky školy
 - 8. nový kostel v Mansapuru je zasvěcen sv. ...
- 9. jméno vesnice, kde je postavena škola
 - 10. indická měna
 - 11. v indické společnosti stále přežívá rozdělení do ...
 - 12. „most“ latinsky
 - 13. poutní kostel v Orlických horách
 - 14. nejrozšířenější indické náboženství
 - 15. název sbírky „Hledáme 1000 ...“

Tajenku pošlete na e-mail: pons21@email.cz nebo na adresu PONS21, Chodská 1, Brno 602 00. Dne 1. června 2019 v Neratově vylosujeme 3 výherce, kteří obdrží knižní rozhovor s P. Josefem Suchárem *Zázrak v Neratově*.

Jiří Herynek se v Indii potkal se Sebastíánem, kterého podporuje skrze program Adopce na dálku.

lepší budoucnost – sestra Maria Goiretti a pan arcibiskup Peter Machado z Bangalore. Každá vzpomínka na ně vyvolává zamyšlení nad jejich životní filozofií – jsou přesvědčení, že změny k lepšímu přinesou vzdělané generace. Proto vzdělávání dětí je i prvořadým cílem jejich i našeho snažení.

Co byste si rád v Indii zopakoval a co naopak vynechal?
Určitě bych rád poznal blíže život „obyčejných“ lidí a pobyl delší dobu mezi nimi. Třeba na faře v Mansapuru. Tam se pan farář ujal pěti chlapců, které mu svěřili jejich rodiče, protože bydlí příliš daleko a nemohou dojíždět každý den do školy. A tak bydlí na faře a denně navštěvují „naši“ školu. Poznal jsem je při ranní mši v kostele. Fotil jsem je v sakristii – a půjčil jim fotoaparát. To bylo radosti. Potom jsem se s nimi setkal při večeri na faře – byli z naší návštěvy nadšení a šťastní. Večer pro nás vesničané připravili setkání a program uprostřed vesnice. Kluci z fary za mnou přiběhli – a samozřejmě chtěli fotografovat. Byly to krásné okamžiky. Vynechal bych to, co se vynechat při obdobné misi nedá –

cestování, přejezdy. Zvláště po indických silnicích. Těm se často ani silnice nedá říci. Mnoho výmolů a děr, neskutečně chaotické a nebezpečné chování řidičů – kam se vejdou, tam se doslova „nacpou“, neustále se troubí... Ale nejsou přitom agresivní či zlí – naopak, respektují bezstarostné chodce, cyklisty – a samozřejmě hlavně krávy. Za nemocnými do odlehklých lesů jsme jeli i řečištěm. Po 400kilometrovém přejezdu jsme celí polámaní doslova vypadli z auta – a před námi byl další náročný program, kde jsme museli být plni svěžího optimismu. Několikrát jsem byl skutečně na hranici vyčerpání.

Navštívil jste školu v Mansapuru a viděl i jiné školy. Jak na vás naše škola zapůsobila?
Pokud někdo uvidí jen školu v Mansapuru, určitě ji pochválí. Pokud ale navštíví „školy“ na vesnicích, často v jedné místnosti či venku pod palmami – tak je naplněn údivem. Obrovský kus práce celé skupiny Pons 21 a lidí dobré vůle, kteří na vybudování školy přispěli.

Pokračová ní na str. 15

...kterého podporuji na dálku

Dokončení ze str. 14

Když se ráno sjíždělo do školy přes 500 dětí, člověka doslova mrazilo. Plné autobusy, motorky či kola přivážely děti chudé i bohatší – a hlavně – bez rozdílu náboženství. Škola dává šanci všem, i těm nejchudším. Je tak pro mě mnohem cennější než všechny mrakodrapy v Hongkongu či „atrakce“ v Dubaji. A pokud s dětmi a učiteli prožijete vyučování, přestávky či oběd na chodbách školy – je to úžasné. A zážitky jsou určitě povzbuzením a je třeba je předávat dál.

Jste od dětství hendikepovaný a v Mansapuru podporujete chlapce, který má rovněž hendikep. Jak na vás při osobním setkání chlapec a jeho rodina působili?

Před lety jsem začal v rámci Adopce na dálku podporovat malého Sebastiana. Požádal jsem o chlapce s postižením, jelikož jsem sám těžce postižen. V létě 2018 jsem obdržel dopis, že Sebastiánův zdravotní stav se náhle zhoršil. Souhlasil jsem s tím, aby finance na vzdělání byly použity na léčbu. A hlavně na stanovení diagnózy. O to více jsem se toužil s chlapcem a jeho rodinou setkat. Ta chvíle nastala při návštěvě Mansapuru. Prosluněnými uličkami jsme došli až k „řadovému“ domku – na prahu už stála maminka a sestra Sebastiánova. Otec pracoval na poli. Sebastián odpočíval v temné světničce na lůžku pokrytém pytli. Jelikož se celý život pohybuje mezi různými postiženími, hned jsem poznal, že Sebastián trpí svalovou dystrofií – postupným ubýváním svalstva. To mi doslova „vzalo vítr z plachet“ – to bylo to nejhorší, co bych očekával. Mnoho mých kamarádů s touto nemocí už není mezi námi. Nejprve jsme „pusťtili“ do světnice světlo malým okénkem – a pak mi dodal sílu Toník Nekvindů, který začal se Sebastiánem komunikovat. Věřím, že Sebastiánova návštěva povzbudila a že příslib pomoci povzbudil i jeho maminku – celou rodinu čekají perné chvíle. Při odchodu se mnou doslova cloumalo ono pověstné „kdyby“ – přivezl jsem Sebastiánovi sladkosti – ale měl jsem vzít pastelky či čtvrtky, knihy v angličtině. Snad příště.

Co byste vzkázal lidem, kteří váhají s podporou vzdělávání chudých dětí v Indii?
Ono se říká, že i u nás je potřebných dost. A mnoho lidí podporuje i psi útulky, zoo a další. Domnívám se, že

to tak na světě bylo, je a bude. Každý má právo volby. Pokud však někdo hledá místo pro dobrý skutek, indické děti ho skutečně potřebují. Velkou výhodou je, že podpory Adopce na dálku jdou především do Mansapuru – máme tedy celý systém „pod kontrolou“. Na biskupství v Belgaum jsme se setkali přímo s administrátory projektu, mohli jsme nahlédnout do

kartotéky podporovaných dětí. Vše je vedeno s velkou odpovědností a pořádkem. Již jsem absolvoval besedu pro kolegy ve Výboru dobré vůle Olgy Havlové v Praze, domluveno mám už dalších sedm besed o cestě do Indie a adopci na dálku. Pokud mají čtenáři KT zájem o uspořádání besedy, mohou se mi ozvat.

Závěrem moc děkuji všem z PONS 21, kolegům mého putování do Indie. Za umožnění účasti a hlavně za pomoc během naší mise. Se svým hendikepem bych se bez jejich pomoci takového putování zúčastnit nemohl. Věřím, že naše cesta a následná osvěta posune naději našich přátel v Indii dopředu.

Najdi tři dvojice stejných žáků

Čísla nalezených shodných obrázků pošlete na adresy uvedené u křížovky. Dne 1. června 2019 vylosujeme 3 výherce, kteří obdrží neratovský zvonek z dílny pani Dytrychové z Brodku u Přerova.

Víte, že...?

... více než milion Indů jsou milionáři. Většina Indů (odhaduje se 800 milionů) však žije za méně než dva dolary denně. Odhaduje se, že 35 procent obyvatel Indie žije pod hranicí chudoby.

Víte, že...?

... Indie se může pochlubit tím, že má více mobilních telefonů než toalet. Více než 53 % domácností v Indii nemá toaletu. Některé věci v životě nelze nahradit aplikací.

JAK MŮŽETE POMOCI?

PONS 21
nnn

- Podpořte sbírku „Hledáme 1 000 Marií“ finančním darem na účet **258254075/0300**
Rádi Vám na požádání vystavíme potvrzení o daru.
- Pravidelně měsíčně přispívejte částkou **50 Kč** a více a staňte se tím členem Klubu přátel PONS 21 (více na našem webu).
- Přiložte ruce a Vaše schopnosti k dílu (těšíme se na vás!).
- Vyprošovat požehnání pro naše konání...

INFORMACE A KONTAKT:

E-mail: pons21@email.cz, mobil: 724 643 102, 603 558 260,
adresa: PONS 21, z. s., Chodská 489/1, 602 00 Brno.
www.pons21.cz

Poděkování

Vážení a milí čtenáři Katolického týdeníku, pokud čtete tyto řádky, tak vám doporučujeme vrátit se o sedm stránek dopředu a znovu si přečíst výzvu „Hledáme 1000 Marií“.

Pevně věříme, že i letos podpoříte naše česko-indické snažení a že i tento projev milosrdenství vám pomůže naplno prožít mariánský měsíc květen! Děkujeme!

Výkonná rada
PONS 21, z.s.

Vydání přílohy KT podpořili:

LAMAR
TRADING

LAMAR Trading, s. r. o.

Provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Nabízíme zemní práce, zakládání, svislé a vodorovné konstrukce pozemních staveb a monolitické stropy. Na prvním místě je u nás spokojenost zákazníka.

Adresa: Horníková 2059/2
628 00 Brno-Líšeň
Jihomoravský kraj
Okres Brno-město
Mobil: +420 777 899 831
E-mail: kozubik@lamartrading.cz

ANPORA s.r.o.

IČ: 292 93 740

PŮJČOVNA ZDRAVOTNICKÝCH POMŮCEK

- oxygenerátory – koncentrátory kyslíku
- lůžka elektrická polohovací
- antidekubitní matrace,
- klozetová křesla
- invalidní vozíky
- chodítka, a další...

ROZVOZ A MONTÁŽ:

pondělí až pátek 9.00–17.00 hod.

515 548 566, 775 948 955
anporapujcovna@seznam.cz

Anpora, s.r.o.
Poděbradova 143, 612 00 Brno
IČ 29293740,
DIČ CZ29293740

NAŠE SLUŽBY POSKYTUJEME I FORMOU NÁHRADNÍHO PLNĚNÍ.

www.anpora.cz

transservis
COMPLETE SERVICE VEHICLES

Maříkova 2098/28; Brno-Řečkovice 621 00
tel: +420 739 081 188

Auto-elektro servis

Autoservis

Servis klimatizací

Pneuservis

Odtahová služba

Autokarosárna

Autodoprava

Diagnostika

fax: +420 541 214 870
e-mail: servis@transservis.com
web: www.transservis.com

SDRUŽENÍ NERATOV NABÍZÍ

Výrobky a služby chráněných dílen pro veřejnost i firmy

Vyrábíme a nabízíme keramické výrobky, koše a košíky z proutí, textilní hračky, vlněné tašky, tkané koberečky a mnoho dalšího
Zajistíme úklidové a zahradnické práce, potisk propagačních předmětů, praní prádla, kompletační práce, firemní akce.

Provozujeme i pivovar!
V sortimentu je pivo
Prorok 10°, 11° a 12°.
www.pivovarneratov.cz

sdruzeni@neratov.cz
+420 494 530 058
www.neratov.cz

NA VŠECHNY
PRODUKTY A SLUŽBY
LZE UPLATNIT
NÁHRADNÍ PLNĚNÍ

Víte, že...?
... Indie produkuje 70 procent světového koření.